

Куршев
Мельников

Асоціація аспірантів-юристів

**МІЖНАРОДНА
НАУКОВО-ПРАКТИЧНА
КОНФЕРЕНЦІЯ**

**«ВПЛИВ ЮРИДИЧНОЇ НАУКИ
НА РОЗВИТОК МІЖНАРОДНОГО
ТА НАЦІОНАЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА»**

6-7 квітня 2013 р.

Частина II

м. Харків

ББК 67.0
УДК 340
В 80

В 80 «Вплив юридичної науки на розвиток міжнародного та національного законодавства»: Матеріали міжнародної науково-практичної конференції, м. Харків, 6-7 квітня 2013 року. Харків: ГО «Асоціація аспірантів-юристів», 2013. – Ч. II. – 132 с.

Видається в авторській редакції. Редакційна колегія Асоціації аспірантів-юристів не завжди поділяє погляди, думки, ідеї авторів та не несе відповідальності за зміст матеріалів, наданих авторами для публікації.

У виданні зібрані тези подані на міжнародну науково-практичну конференцію «Вплив юридичної науки на розвиток міжнародного та національного законодавства», які містять дослідження з загальнотеоретичної юриспруденції та з основних галузей права і юридичної науки: міжнародне, адміністративне, фінансове, конституційне, цивільне, господарське, кримінальне та трудове.

ББК 67.0
УДК 340

ЗМІСТ

ЧАСТИНА II

НАПРЯМ 4. ЦИВІЛЬНЕ ПРАВО ТА ПРОЦЕС, ГОСПОДАРСЬКЕ ПРАВО ТА ПРОЦЕС, СІМЕЙНЕ ПРАВО, МІЖНАРОДНЕ ПРИВАТНЕ ПРАВО

Макарова А. Г. ЗНАЧЕННЯ ПОЛОЖЕНЬ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ КОНВЕНЦІЇ ПРО ЗОВНІШНЬОТОРГОВЕЛЬНИЙ АРБИТРАЖ 1961 Р. ПРИ ВИЗНАННІ ТА ВИКОНАННІ ІНОЗЕМНИХ АРБИТРАЖНИХ РІШЕНЬ.....	16
Малиновський Н. О. ДО ПИТАННЯ ВДОСКОНАЛЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВА ПРО ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНУ ДІЯЛЬНІСТЬ.....	9
Малиновський Н. О. ЗАХИСТ ЛЕГІТИМНИХ ОЧІКУВАНЬ ІНСПЕКТОРІВ.....	11
Малиновський Н. О. НЕПРАВОМІРНЕ ВИКОРИСТАННЯ ДІЛОВОЇ РЕПУТАЦІЇ ЯК ПРОЯВ НЕДОБРОСОВІСНОЇ КОНКУРЕНЦІЇ.....	14
Михайлова Л. О. ДО ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ ГОСПОДАРСЬКОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ.....	16
Паліок В. П. РОЗВИТОК ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ ЩОДО ПРАВА НА ДОСТУП ДО ПУБЛІЧНОЇ ІНФОРМАЦІЇ.....	18
Прохоренко Ю. О. ПОЗАСУДОВИЙ ПОРЯДОК ЛЕГАЛІЗАЦІЇ САМОЧИННОГО БУДІВНИЦТВА В УКРАЇНІ.....	21
Розенберг Ю. І. ПРАВА НА ОБ'ЄКТ БУДІВНИЦТВА ЗА ДОГОВОРОМ БУДІВЕЛЬНОГО ПІДРЯДУ.....	24
Сайфуліна Ю. В. СОЦІАЛЬНЕ ПРИЗНАЧЕННЯ ФУНКЦІЇ ПРАВА.....	27
Сокрута Ю. Б. ХАРАКТЕРИСТИКА ПРОВАДЖЕННЯ З ПЕРЕГЛЯДУ СУДОВИХ АКТИВ ЗА НОВОВІЯВЛЕНИМИ ОБСТАВИНАМИ У ГОСПОДАРСЬКОМУ СУДОЧИНСТВІ.....	30
Стрілець Б. В. ЩОДО ДИСКУСІЇ ПРО СКАСУВАННЯ ГОСПОДАРСЬКОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ.....	32
Тепляков О. О. ПРОЦЕДУРА БАНКРУТСТВА В УКРАЇНІ: КОЛІЗІЙНИЙ АСПЕКТ.....	34
Троян А. В. ЩОДО ПРИМУСОВОГО ВИКОНАННЯ ВИЗНАНОЇ ПРЕТЕНЗІЇ.....	37
Турінський Б. О. ЕВОЛЮЦІЯ ПІДХОДІВ ДО РОЗУМІННЯ САМОЗАХИСТУ ЦИВІЛЬНИХ ПРАВ.....	40
Федорів О. І. ІСТОРИКО-ПРАВОВІ ЗАСАДИ ФОРМУВАННЯ ЕКОНОМІЧНОГО ТА ВАЛЮТНОГО СОЮЗУ ДЕРЖАВ-ЧЛЕНІВ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ.....	43
Філозоф Н. Є. ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ НЕАКЦЕСОРНОСТІ БАНКІВСЬКОЇ ГАРАНТІЇ.....	46

Хорватова О. О., Лісов Є. С. ДЕЯКІ АСПЕКТИ СУЧАСНОГО ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ МОНОПОЛЬНОГО СТАНОВИЩА ТА ЕКОНОМІЧНОЇ КОНКУРЕНЦІЇ	50
Чеканова А. О.53 ЕЛЕКТРОННІ ДОКУМЕНТИ ЯК ДОКАЗИ В ГОСПОДАРЬСЬКОМУ ПРОЦЕСІ	53
Шевчук Н. В. НОРМАТИВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ПОСЛУГ З ЗАЛІЗНИЧНОГО ПЕРЕВЕЗЕННЯ ВАНТАЖІВ	56
Шестякова Н. О. ВІДШКОДУВАННЯ ЗБИТКІВ ЯК РІЗНОВИД ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ У СФЕРІ ГОСПОДАРЮВАННЯ	58
Шовковлас А. С. КОМУНАЛЬНЕ ПІДПРИЄМСТВО: ОСОБЛИВОСТІ ГОСПОДАРЬСЬКОГО-ПРАВОВОГО СТАТУСУ	61
Шрамович Р. М.63 ЩОДО МОЖЛИВОСТІ ВИРІШЕННЯ ПРОБЛЕМ ГОСПОДАРЬСЬКОГО ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ НА ДОСВІДІ НІМЕЧЧИНИ	63
Ясько С. Ю. ВІДНОВЛЕННЯ ПЛАТОС ПРОМОЖНОСТІ БОРЖНИКА ШЛЯХОМ ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	66

НАПРЯМ 5. КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВО ТА КРИМІНОЛОГІЯ, КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧЕ ПРАВО

Бугай П. С. ВІЛИВ НЕДОЛІКІВ ШКІЛЬНОГО ВИХОВАННЯ НА ЗЛОЧИННІСТЬ НЕПОВНОЛІТНІХ	70
Гриценко І. М. НАУКОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРОТИДІЇ ОРГАНІЗОВАНИЙ ЗЛОЧИННОСТІ ЯК ЗАГРОЗИ НАЦІОНАЛЬНІЙ БЕЗПЕЦІ УКРАЇНИ	73
Кузнецов В. В., Кузнецова Л. О. РЕАЛІЗАЦІЯ УГОД ПРО ПРИМІРЕННЯ АБО ПРИ ВИЗНАННЯ ВИНУВАТОСТІ ПРИ ПРИЗНАЧЕННІ ПОКАРАННЯ ЩОДО КРИМІНАЛІЗАЦІЇ НЕПОВЕРНЕННЯ КУЛЬТУРНИХ ЦІННОСТЕЙ	78
Палюх Л. М. ДО ПИТАННЯ ПРО КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВУ ОХОРОНУ ВІДНОСИН ЩОДО ВИКОНАННЯ РІШЕНЬ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СУДУ З ПРАВ ЛЮДИНИ	81
Шебанова С. В.83 ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ ЗЛОЧИНІВ ПРОТИ ДОВКІЛЛЯ ПО ЗАКОНОДАВСТВУ УКРАЇНИ ТА ІНШИХ ЄВРОПЕЙСЬКИХ ДЕРЖАВ	83

НАПРЯМ 6. КРИМІНАЛЬНИЙ ПРОЦЕС ТА КРИМІНАЛІСТИКА

Гнідаш В. І. СПОСОБИ ПРИХОВУВАННЯ НЕЗАКОННОГО ЗАЙНЯТТЯ ГРАЛЬНИМ БІЗНЕСОМ	87
Груднін А. Ю. ПРИНЦИП СВОБОДИ ВІД САМОВИКРИТТЯ ТА ПРАВА НЕ ВСІДЧИТИ ПРОТИ ЧЛЕНІВ СІМ'Ї ТА БЛИЗЬКИХ РОДИЧІВ: ПОНЯТТЯ ТА ГАРАНТІЇ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ	89
Козесник О. Ю. ДО ПИТАННЯ РОЗСЛІДУВАННЯ ВБИВСТВ НА ЗАМОВЛЕННЯ	92

Малиновський Н. О. ЩОДО КОМПЛЕКСНОЇ СУДОВОЇ ПСИХОЛОГО-ПСИХІАТРИЧНОЇ ЕКСПЕРТИЗИ	95
Рибалка О. В. ОБОВ'ЯЗКОВА УЧАСТЬ АДВОКАТА-ПРЕДСТАВНИКА ПОТЕРПНОГО В АСПЕКТІ РЕФОРМУВАННЯ КРИМІНАЛЬНО-ПРОЦЕСУАЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА	97
Семенюк А. П. ЕТИЧНИЙ ПРОФАЙЛІНГ ЯК РИЗНОВИД ДИСКРИМІНАЦІЇ: СУЧАСНИЙ СТАН ТА ШЛЯХИ ПРОТИДІЇ	100
Столярчук А. В. КРИМІНАЛІСТИЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА: ІСТОРІЯ СТАНОВЛЕННЯ ПОНЯТТЯ	103
Столярчук Д. С. ДОСЛІДЖЕННЯ ПОНЯТТЯ СПОСІБ СКОСННЯ ЗЛОЧИНІВ ЩОДО НЕЗАКОННОГО ВІДТВОРЕННЯ ТА РОЗПОВСЮДЖЕННЯ КОМП'ЮТЕРНИХ ПРОГРАМ	106
Ціпельман Р. Я. ОЦІНКА ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ ПРО ДОМАШНІЙ АРЕШТ У ПОРІВНЯННІ З ЗАРУБІЖНИМИ КРАЇНАМИ	109

НАПРЯМ 7. ТРУДОВЕ ПРАВО ТА ПРАВО СОЦІАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Вегвер І. О. ПРАВОВІ ЗАСАДИ ДЕРЖАВНОЇ СОЦІАЛЬНОЇ ДОПОМОГИ МАЛОЗАБЕЗПЕЧЕНИМ СІМ'ЯМ	113
Голікова К. О. ПОНЯТТЯ ТА МЕТА ЮРИДИЧНОГО МЕХАНІЗМУ РЕАЛІЗАЦІЇ ТРУДОВИХ ПРАВ ПРАЦІВНИКІВ	116
Маміко К. Р. ЮРИДИЧНІ ПОДІЇ ЯК ПІДСТАВИ ПРИПИНЕННЯ ТРУДОВИХ	119

НАПРЯМ 8. ЗЕМЕЛЬНЕ, АГАРНЕ, ЕКОЛОГІЧНЕ ТА ПРИРОДОРЕСУРСНЕ ПРАВО

Малиновський Н. О. БЕЗПЕЧНІСТЬ НАВКОЛИЦЬНОГО ПРИРОДНОГО СЕРЕДОВИЩА: ПРОБЛЕМИ ВИЗНАЧЕННЯ	123
Корнєв Ю. В., Мельничук А. С. ПРОБЛЕМИ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ПРАВА ВЛАСНОСТІ НА ЗЕМЛЮ ІНОЗЕМНИХ ЮРИДИЧНИХ ОСІБ	124
Ткаченко І. А. ДО ПИТАННЯ ОХОРОНИ ВОДНИХ ОБ'ЄКТІВ УКРАЇНИ	126
Чупіна К. О. ЗАКРІПЛЕННЯ ІНСТИТУТУ ЗЕМЕЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ У ЗАКОНОДАВСТВІ УКРАЇНИ	128

рмін крім безпеки для здоров'я людини включає також досягнення гідних умов життя людини, забезпечення права кожного користуватися природними об'єктами підтримання екологічної рівноваги та збереження генофонду

Список використаних джерел:

1. Матвійчук А.О. Особисте немайнове право на сприятливе навколишнє природне середовище: проблеми понятійного апарату // Юридична наука. – № 12. – 2012. – С. 21-26
2. Стокгольмська Декларація (Щодо питань навколишнього середовища) від 16.06.1972 Действующее международное право. Т. 3. – М.: Московский независимый институт международного права, 1997 г., С. 682 - 687. (Извлечение)
3. Про охорону навколишнього природного середовища: закон України від 25.06.1991 № 1264-ХІІ // Відомості Верховної Ради України. – 1991. – № 41. – Ст. 546.
4. Цивільний кодекс України: Науково-практичний коментар Том 4 Об'єкти. Правочини. Представництво. Строки / за ред. І. Спасибо-Фатеевої. – Х.: ФО-П Колісник А.А., 2010. – 768 с.
5. Конституція України від 28.06.1996 № 254к/96 // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 30. – Ст. 141.
6. Мишанин К.С. Конституционное право человека и гражданина на благоприятную окружающую среду: гарантии и защита в законодательстве Российской Федерации: автореф. дис. ... к.ю.н. М. – 2011. – Режим доступа: <http://www.referun.com/n/konstitutsionnoe-pravo-cheloveka-i-grazhdanina-na-blagopriyatnyu-okruzhayuschuyu-sredu-garantii-i-zaschita-v-zakonodatelstve-rossiyskoy-federatsii>
7. Екологічне право України: Підручник для студентів юрид. вищ.навч. закладів / А. П. Гетьман, М. В. Шульга, В. К. Попов та ін.; За ред. А. П. Гетьмана та М. В. Шульги. – Х.: Право, 2005. – 385 с.
8. Матвійчук А.О. Поняття сприятливого навколишнього природного середовища у немайнових відносинах, що регулюються цивільним правом // Юридична наука. – № 2. – 2011. – С. 55-65.

Корнєєв Ю. В.

*кандидат юридичних наук, доцент, доцент
кафедри повітряного, космічного та екологічного права*

Мельничук А. С.

студентка

Юридичного інституту

Національного авіаційного університету

м. Київ, Україна

ПРОБЛЕМИ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ПРАВА ВЛАСНОСТІ НА ЗЕМЛЮ ІНОЗЕМНИХ ЮРИДИЧНИХ ОСІБ

В умовах стрімкого розвитку ринку нерухомості в Україні та зростання іноземних капіталовкладень у дану сферу, виникає необхідність у більш детальному аналізі проблемних питань правового регулювання права власності на землю іноземними юридичними особами.

Відповідно до ч. 2 ст. 14 Конституції України право власності на землю гарантується. Це право набувається і реалізується юридичними особами виключно відповідно до закону. Так, КУ визнала юридичну особу, в тому числі інозем-

них юридичних осіб, суб'єктом права власності на землю, зазначивши, що таке право набувається виключно відповідно до закону. Ця норма КУ знаходить своє відображення – в Цивільному кодексі України, ч. 3 ст. 374 якого вказує, що іноземні юридичні особи можуть бути суб'єктами права власності на земельну ділянку у випадках, встановлених законом. Цим спеціальним законом, який визначає такі випадки, є ЗКУ. Відповідно до п. а) ст. 80, ч. 2 ст. 82 ЗКУ суб'єктами права власності на земельні ділянки визнаються також іноземними юридичними особами.

Відповідно до ч. 4 ст. 22 ЗК України землі сільськогосподарського призначення взагалі не можуть передаватися у власність іноземним юридичним особам. Земельні ділянки несільськогосподарського призначення можуть передаватися у власність іноземних юридичних осіб при дотриманні певних умов та встановленні відповідних обмежень, пов'язаних із об'єктами нерухомості. Аналіз цих обмежень дозволяє дійти наступних висновків. Первинним для інвестора-нерезидента є необхідність набуття саме об'єкта нерухомості, розташованого на цій земельній ділянці. Таким чином, перше обмеження полягає в конфігурації об'єкта нерухомого майна. Друге обмеження пов'язане зі словами «для спорудження об'єктів нерухомого майна з метою ведення господарської діяльності». Питання: які критерії існують в земельному законодавстві для того, щоб визначити, чи пов'язане таке спорудження з господарською діяльністю? Які ж правові наслідки зносу або реконструкції об'єкта нерухомого майна, який був набутий іноземною юридичною особою? На ці питання законодавство не дає чіткої відповіді, але в сучасних умовах розвитку та становлення ринкової економіки важливим є залучення іноземних інвестицій та капіталовкладень.

ЗК України не дає чіткого визначення поняття «іноземна юридична особа». Однак аналіз положень ст. 82 ЗК України свідчить про те, що іноземними юридичними особами в контексті частини другої цієї статті, можна вважати всіх юридичних осіб, створених (зарєєстрованих) за межами України іноземними громадянами або іноземними юридичними особами. При цьому ЗК України не дає чіткої відповіді відносно набуття права власності на землю підприємствами, які вважаються іноземними за законодавством України. Однак відсутність чіткості у формулюваннях ст. 82 ЗК України – швидше недолік юридичної техніки, ніж намагання законодавця таким чином обмежити права набуття у власність земельних ділянок підприємствами зі 100 % іноземними інвестиціями.

Продаж земельних ділянок, що перебувають у власності громадян та/або юридичних осіб України, іноземним юридичним особам; юридичним особам, створеним за участю іноземних юридичних осіб та підприємствам з іноземними інвестиціями, повинні здійснюватися за погодженням з Кабінетом Міністрів України чи Верховною Радою України». Такі зміни, на нашу думку, дозволять не лише уточнити коло іноземних набувачів землі в Україні, але й узгодять положення різних нормативно-правових актів, що в свою чергу позитивно вплине і на ринок землі.

Відповідно до статті 129 Земельного кодексу продаж іноземним юридичним особам земельних ділянок державної власності здійснюється Кабінетом Міністрів України за погодженням з Верховною Радою України. Процедура досить складна, яка повинна бути спрощена, адже таке її використання призводить до того, що виникає можливість обходу закону та призводить до великої кількості порушень та втрат для української економіки.

Підбиваючи підсумки аналізу способів набуття іноземною юридичною особою права власності на землю в Україні, звертаємо увагу на проблему дефініції іноземна юридична особа. Пропонується синтезувати визначення іноземна юридична особа методом логічного виключення ознак із ч. 1 і 3 ст. 82 ЗКУ. Таким чином, іноземна юридична особа – суб'єкт права, заснований іноземними фізичними або юридичними особами. Що стосується заборони відчуження земель сільськогосподарського призначення, то на нашу думку її можна охарактеризувати як один із заходів особливої охорони державою земель сільськогосподарського призначення, однак навряд чи його можна назвати дієвим.

Аналіз вищевикладеного дає підстави для висновку, що чинне законодавство отримало спрямоване на закріплення легалізації приватної власності на землю визнання землі як нерухомого майна, в якому об'єднуються риси природного об'єкта і товарно-матеріальної цінності.

Список використаних джерел:

1. Земельний кодекс України: від 25.10.2001 р. // ВВР України. – 2002. – № 3. – Ст. 27.
2. Семчик В. І. Земельне право: підручник для студентів юрид. спеціальних вищих навчальних закладів / В. І. Семчик, П. Ф. Кулинич, М. В. Шульга. – К. : Видавничий Дім «Ін Юре», 2008. – 510 с.

Ткаченко І. А.

студентка

Полтавський юридичний інститут

*Національний університет «Юридична академія України
імені Ярослава Мудрого»*

м. Полтава, Україна

ДО ПИТАННЯ ОХОРОНИ ВОДНИХ ОБ'ЄКТІВ УКРАЇНИ

Незважаючи на те, що останнім часом відбувається скорочення обсягів промислового і сільськогосподарського виробництва, обсяг викидів стічних та неочищених вод у водні об'єкти збільшується. Це перш за все пов'язано з погіршенням ефективності роботи очисних споруд, поступовим моральним і фізичним старінням матеріально-технічної бази господарського комплексу тощо. Тому нині важлива як економія водних ресурсів, так і екологізація водокористування. Висвітлення проблем охорони водних об'єктів України є актуальним і необхідним для формування та проведення такої державної політики, яка забезпечувала б життєво важливі потреби галузей економіки і населення у водних ресурсах у відповідності з можливостями природи [1, с. 117].

Вирішенню проблем охорони водних об'єктів присвячено чимало праць провідних вітчизняних науковців, зокрема, цим займалися такі науковці як: Бодюк А.В., Чернявська А.П., Жукинський В.М., Бурцева Н.І., Труш Л.М., Дорогунцов С.І., Ковшун Н.Е., Мольчак Я.О., Яцик А.В., Кожушко Л.Ф., Тишенко О., Сташук В.А., Зінь Е.А. та багато інших. Але дієвих способів та практичних методів охорони водних об'єктів було запропоновано не так уже й багато.

На законодавчому рівні охороні водних об'єктів присвячуються окремі положення Водного кодексу України, а саме розділ IV, де визначено загальні по-

ложення охорони вод від забруднення, засмічення, вичерпання тощо [6, с. 186]. На загальному теоретичному рівні більшість науковців саме поняття охорони водних об'єктів визначають як ряд законодавчо закріплених заходів з охорони всіх водних ресурсів певної території від шкідливого впливу господарчої діяльності людини [3, с. 18]. Таке визначення є досить лаконічним, але вдалим, оскільки акцентує увагу на основній проблемі – господарській діяльності людини, яка є першим та головним фактором забруднення навколишнього середовища взагалі та водних запасів зокрема [4, с. 28].

Аналізуючи проблему охорони водних об'єктів, було визначено ряд проблем, які можна об'єднати у три групи: проблеми технологій; законодавчі проблеми; організаційні проблеми. Романенко В.Д. вважає, що їх можна вирішити шляхом реалізації наступних заходів: проблеми технологій – використовуючи вже розроблені та ефективно працюючі системи водоохорони, моніторингу з додаванням корисних і новітніх рішень та ідей; законодавчі – використанням неточностей, невідповідностей, повторень, дублювань різних законодавчих актів та норм, чітким розмежуванням функцій та повноважень різних законодавчих або виконавчих органів у сфері водної охорони, а також інтегруванням вітчизняного законодавства у ефективно працюючу систему водоохорони європейських країн, тим паче для цього ЄС вже розробив відповідні методики та засоби; організаційні – розробленням відповідної методики переходу на новітній рівень водної охорони, розробленням та прийняттям відповідних законодавчих актів, а також фінансовим стимулюванням сторін, від яких залежить подальше втілення у життя системи охорони водних ресурсів і їх моніторинг [1, с. 192].

З урахуванням положень норм чинного водного законодавства одним із головних і важливих водоохоронних заходів є створення водоохоронних зон. Відповідно до ст. 87 Водного кодексу України водоохоронна зона створюється для сприятливого режиму водних об'єктів, попередження їх забруднення, засмічення і вичерпання, знищення навколводних рослин і тварин, а також зменшення коливань стоку вздовж річок, морів та навколо озер, водосховищ і інших водойм [6, Ст. 189]. Створення таких водоохоронних зон презюмує збереження на окремій території природної флори і фауни [5, с. 201]. Опосередковано, водоохоронна зона як природна система може розглядатися як одна із передумов формування якості води, оскільки біомаса не порушеної рослинності затримує поверхневий стік із порушених територій, фільтрує та гарантує перехід відносно чистої води в підземні горизонти. Крім того, М.О. Клименко вважає, що створення водоохоронних зон забезпечить захист від забруднення джерел водойм та водотоків, які розташовані в межах охоронної території, сприятиме відновленню якості води [1, с. 215].

Таким чином, одним з пріоритетних напрямків для української природоохоронної політики є вдосконалення діючих та розвиток нових принципів і методів охорони водних об'єктів від шкідливого впливу людської господарської діяльності. За допомогою законодавчо закріпленої системи природоохоронних заходів стане можливим ефективна розробка проектів встановлення водоохоронних зон та прибережних захисних смуг, а також подальший моніторинг цих територій. Але, в першу чергу, необхідне найскоріше вдосконалення нормативних актів.